

Mlázovický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- výsledky voleb 2013
- úspěšní nohejbalisté
- vojáci 1. světové války
- nová obecní trička

Číslo 10

Říjen 2013

Ročník 17

Moderní zařízení zlevní a zefektivní nakládání s odpady

MLÁZOVICKÉ SLUŽBY ZÍSKALY KONTEJNEROVÝ NOSIČ

Městečko pořídilo nový kontejnerový nosič za traktor. Díky tomu bude zcela nezávislé na cizích firmách při obsluze sběrného dvora a dopravě. Projekt se mohl uskutečnit díky dotaci poskytnuté Královéhradeckým krajem.

Nákup tohoto zařízení měly Mlázovice v plánu již několik let. Původně jej obsahovala žádost o dotaci pro Státní fond životního prostředí na výstavbu sběrného dvora. Ta však v roce 2010 neuspěla. O rok později se změnila podmínka a nosič nemohl být předmětem dotace.

Po dokončení sběrného dvora v loňském roce se brzy ukázalo, že bez podobné techniky je provoz obtížný a drahý. Vývoz kontejnerů zajišťovala externí firma, což neúměrně zvyšovalo náklady. Jenom nájezd vozidla a jeho vrácení na firmu znamenal k vývozu jednoho kontejneru fakturaci 30ti kilometrů navíc. Kromě toho se těžce koordinovaly časové možnosti dopravce a volné zpracovatelské kapacity na linkách firem přebírajících odpad.

Proto radní hledali další cesty, jak situaci změnit. Nákup z prostředků obce nepřicházel v úvahu, proto se obec snažila

zajistit vhodnou dotaci. To se povedlo v letošním roce. Dceřiná společnost městečka, Mlázovické služby, s.r.o., byla úspěšná se svojí žádostí a obdržela významný grant ve výši 250000 Kč z programu Královéhradeckého kraje na zlepšení nakládání s odpady. Získání dotačních prostředků

lze označit za velký úspěch, protože žadatelů v grantu je mnoho a rozdělovaných peněz velmi málo.

Dalších 250000 Kč přidaly Mlázovické služby, k tomu si odpočetly 100000 Kč DPH a pořízení kontejnerového nosiče bylo realitou. Výběrové řízení vyhrála firma CTS – servis Okřínek, která zároveň loni dodala i část technologie pro sběrný

dvůr. Pro toto zařízení byl připraven i traktor, pořízený společností v roce 2011.

Nový nosič patří ve své třídě mezi absolutní špičku. Disponuje celou řadou moderních technologií, které příznivě ovlivňují rychlost a bezpečnost práce, komfort obsluhy a životnost zařízení. Je dimenzován na hmotnost nákladu až do 10tun. Jeho velkou výhodou je variabilní výška háku, což znamená, že dokáže obsloužit téměř všechny užívané kontejnery. Prioritně bude využíván pro soubor kontejnerů ze sběrného dvora, nádobu u hřbitova, ale i dalších, jenž městečko vlastní a poskytuje občanům.

Mlázovice jsou nyní zcela soběstačné v oblasti odpadového hospodářství. Dále disponují kontejnerovou dopravou materiálů, kterou kromě obce využívají místní občané a firmy. V neposlední řadě se díky nosiči citelně zlevní likvidace odpadů ze sběrného dvora využívaného občany městečka a pěti okolních obcí.

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Dětské oči zářily víc než lampiony

Mateřská škola Mlázovice pořádala ve čtvrtek 31. října 2013 zábavné odpoledne pro děti spojené s lampionovým průvodem.

Mateřská školka již několik sezón po sobě připravuje pro děti oslavu Halloweenu. Nic nevadí, že to je svátek převzatý ze zahraničí, v Čechách poslední dobou hezky zdomácněl, byť hodně upravený. To důležité však zůstalo, radost v dětských očích a rozptýlení dospělých před nadcházející dlouhou zimou.

Krátce po čtvrté hodině odpolední se začalo hřiště za školkou plnit malými, hbitě se pohybujícími dýněmi. Tak aspoň znělo zadání paní učitelky na letošní téma a maminky se ve vytváření masek opravdu nenechaly zahanbit. Děti se vydováděly při různých soutěžích a tvůrčích dílnách, zatancovaly si, zazpívaly, posilnily se čajem, a jelikož se mezitím trochu sešero, tatínkové zprovoznili lampiony a

mohlo se vyrazit. Dlouhý barevný a světélkující had se vydal na krátkou procházku městečkem.

Zakončení proběhlo na náměstí v parku u Matičky. Tam na všechny čekalo krásné překvapení v podobě lampionu štěstí. Každý si v duchu něco přál a červený lampion jako malá tečka tiše zmizel v dálce.

DŮLEŽITÉ ZMĚNY PŘI ODVOZU POPELNIC

Od 1. ledna 2014 dochází k zásadní změně při odvozu popelnic. Technické služby Jičín, které tuto činnost zajišťují, požadují vybavení všech svážených nádob speciálními známkami. Popelnice, které známku mít nebudou, zůstanou od ledna 2014 nevyvezené. Proto obecní úřad přistoupil k distribuci známek. Velká část jich byla veřejnosti předána během uplynulých voleb. Výdej pokračuje dále na OÚ, lze je kdykoliv vyzvednout oproti podpisu. Největší problém bude s chalupáři, aby se tuto informaci dozvěděli včas, proto ji prosím předejte svým sousedům. Známky jsou určeny i pro podnikatele, mají jinou barvu a lze si je také vyzvednout na OÚ. Toto opatření nevzniklo aktivitou městečka, ale je podmínkou svozové společnosti, jako obrany proti nelegálním popelnicím. V případě, že občanům nestačí jedna známka (popelnice), lze na úřadě najít další vhodné řešení.

MLÁZOVÍČTÍ VOJÁCI V RAKOUSKO-UHERSKÉ ARMÁDĚ - 4. DÍL

Po úspěšném seriálu, který mapoval osudy mlázovických rodáků na frontách první světové války v legiích, připravil pan Ivo John další zajímavé vyprávění, tentokrát o mlázovických vojácích, kteří bojovali přímo v Rakousko-Uherské armádě:

KAREL KVASNIČKA (1888 – 1971)

Karel Kvasnička ředitel škol v.v., narozen v Podhorním Újezdě. Ředitelem měšťanské školy vykonával dlouhá léta ve Staré Pace. V začátcích 1. světové války vyučoval na měšťanské škole v Lázních Bělouhradě. Do Mlázovic se přestěhoval k příbuzenské rodině Františka Černocho na náměstí čp. 139, kde prožil několik let se svojí manželkou na zaslouženém odpočinku. Zemřel ve věku nedožitých 83 let.

O svém putování 1. světovou válkou si do své soukromé kroniky zapsal velmi zajímavé postřehy, které Vám přinášíme s menšími úpravami. Do dnešní doby se zachovala pouze úvodní část, která stojí za přečtení, jelikož velice dobře vystihuje dobu, ve které prožívali svůj nelehký osud naši předchůdci.

Tuto pasáž lze nadepsat slovy:

Od jihu přišla bouře! (léta 1914 – 1917)

Na svátek Petra a Pavla, 29. června 1914, konalo se v Hořicích okrskové cvičení sokolského dorostu a žactva. Vedl jsem tam žáky z Bělouhradu, všecko krásně dopadlo a odpoledne jsem se s žáky vracel po silnici do Bělouhradu. Cestou jsme se dověděli velikou novinu, která přišla jako blesk zčista jasna: Arcikníže Ferdinand s chotí byli v Sarajevu, hlavním městě Bosny a Hercegoviny, zastřeleni!

Než jsem odešel domů na prázdniny, chystali jsme v Sokole větší výstavku

Snímek z roku 1916. Karel Kvasnička (hodnost Oberleutnant), 4. zprava. Sešel se se svým příbuzným Bohumilem Trvzským (téměř uprostřed) v zotavovně v Ostrihomi

pohlednic v hostinci u Sehnalů /tj. vedle kostela/. V sobotu před svátkem Sv. Anny jsme výstavku dokončili, poseděli pak asi hodinku dole v hostinci a klidně jsme se rozcházelí do svých domovů.

Spal jsem jako vždy při otevřených oknech. Časně ráno, ještě za tmy, probudily mě hlasy dole pod okny. Vyrozuměl jsem z nich, že na poštu došly plakáty s vyhlášením všeobecné mobilizace. Již jsem neusnul, brzy ráno vstal a ustrojil se, že půjdu pěšky do Újezda k rodičům. Cestou setkával jsem se všude se všeobecným vzruchem. V Šárovcově Lhotě byl přichystán sjezd hasičů, ale byl odvolán.

Doma v Újezdě byla nálada jako o pohřbu. Maminka plakala a vzdychala, jaký že to má svátek sv. Anny. Všichni tři bratři jsme byli vojáky a měli jsme narukovat!

V Jičíně

Nálada mezi vojáky byla klidná, ba spíše veselá, šibeniční humor všude, aspoň mezi Čechy. Věřilo se v pomoc Ruska, vědělo se, že morální i vojenský stav rakouské armády je slabý, že důstojnické kádry jsou méně kvalitní, že Rakousko-Uhersko je slabé a znamenitě osvědčené srbské vojáky /viz balkánská válka 1912/ a na mohutnou armádu Ruska.

Veliký dojem na mě udělala polní mše celé jičínské posádky na vojenském cvičišti. Zúčastnily se jí pluky 74. pěší, 11. zeměbrance, Landsturm a jejich záložní kádry. Byly to veliké masy vojska v ohromných formacích. Pluky v nových polních uniformách jednotné šedé barvy, spojené vojenské kapely hrály vážné církevní skladby, polní kurát se svou asistencí celebroidal mši. Po ní následovala hromadná přísaha celého shromáždění.

Viděl jsem desetitisíce mladých, zdravých mužů, výkvět síly celého Podkrkonoší, uvědomil jsem si, že brzy přijdou do bojů, tisíce na smrt nebo ke zranění, zmrazení a rozechvěla mě lítost nad naší bezmocností. 74. pěší pluk odjížděl k srbským hranicím, kde později utrpěl obrovské ztráty na životech!

Útvar p. řed. Kvasničky odejel na ruskou frontu

Vyjeli jsme z Jičína ráno a vlak se poprvé zastavil v Ostroměři. Tatínka jsem tam uviděl, přinesl mi něco k jídlu na cestu a láhev vína. Čekal ještě

po rozloučení na odjezd našeho transportu. Poprvé v životě viděl jsem ho plakat a zaslechl jsem, že volá: Mučedníci!

Dojeli jsme do Tarnova a vystoupili z vlaku. Začal pochod přes Gorlici, Jaslo a Krosno. Měli jsme sice polní kuchyň, ale ty zůstaly kdesi za námi. Co bylo k jídlu v chlebníku, bylo snědono a byl hlad po několik dní. Vzali jsme zavděk zelnými košťály, zbylými na polích nedaleko silnice. Večer, když jsme se zastavili na nocleh v některé vsi, sháněli jsme aspoň brambory a jedli je napolo uvažené a bez soli. Chléb nám nikdo z vesničanů neprodal a všichni vedli stejnou: „Něma ništa, Moskali zabrali a nazad pojechali!“

Dostavily se vytrvalé podzimní deště a v nich jsme postupovali dále. Silnice byly přeplněny dělostřelectvem a trénem, my pěšáci jsme museli pochodovat vedle silnice po mokřých, rozbahněných polích. Kamaše byly celé obaleny blátem a těžko se šlo s 35 kg výstroje na zádech, v mokré uniformě a s prázdným žaludkem.

Konečně jsme dostihli náš polní pluk, ovšem důkladně ztenčený. Z půl třetího tisíce mužů zbylo asi šest set. Dostali jsme se nyní na sever od pevnosti Přemyšlu.

Ach, wie ist's möglich dann
Du hast die Seele mein
So ganz genommen ein,
Daß ich kein' and're Lieb',
Als Dich allein.

Jedna z dobových pohlednic, které vojáci posílali z fronty svým blízkým

Zde jsme konečně dostihli ustupující ruské oddíly. Bylo asi 20. října 1914. Dostali jsme rozkaz utvořit bitevní linii a vzít pozici ruského vojska útokem. Ocitli jsme se v ohni a měli ztráty. Když boj ustal, vytáhl jsem z torny dílec stanového plátna, lehl do měkoty a brzy usnul. Ráno

Ráno jsem poznal, že ležím vedle našeho mrtvého pěšáka.

Před námi tekla řeka San. Západní břeh byl vyšší, námi obsazený, východní byl nízký a zarostlý rákosím. Tam byly pozice ruské armády. V rákosí sídlily ruské hlídky, které neustále ostřelovaly naši linii. Hlad jsme měli neustále, během dne nám nemohli jídlo dodávat, teprve za tmy přinášeli vojáci od kuchyní polévku s masem. Všechno vystydlé, na studené polévce škráloup loje. Z hladu i to bylo dobré, snědl jsem všechno. Ale přišla silná žízeň. Mohl jsem ji uhasit jen vodou ze Sanu a teprve za tmy, kdy již bylo možno seběhnout k řece a nabrat vody.

Následujícího dne, 24. října, byla přestřelka živější. Při ní mě zasáhla střela do levé ruky. K tomuto zranění se přidal tyfus. Byl jsem převezen do infekční nemocnice na Karlově v Praze II. Měl jsem vysoké horečky trvající tři týdny. Když jsem se začínal probírat k životu, byl jsem vyhublý a zesláblý. Náš lékař, Čech ze Semil, mi řekl: „Vás zachránilo Vaše sokolování, máte velmi silné srdce, jinak byste ten těžký tyfus nevydržel.“

Po druhé do pole!

Transport jel přes Lvov, kde jsem vyhledal svého bratra Václava. Pokračovali jsme v jízdě, která skončila v krajině u Brodů. Zde jsme nějaký čas pobýli za frontou. Poznal jsem tam zajímavý život na okraji zemědělsky bohaté Ukrajiny obývané Rusíny (Ukrajinci). Tamní vesnice byly veliké, čisté, uspořádané a stavěné podle řádu starobylé rodové zádrugy, kterou zde dosud dodržovali. Na statku, tedy společném majetku, hospodařil a o všem rozhodoval vždy nejstarší člen rodu. Dřevěná obydlí byla postupně rozšiřována pro syny, kteří se ženili, zakládali rodiny a pracovali ne pro sebe, ale pro celý rod! Byl jsem svědkem toho, jak hospodář, téměř devadesátiletý, zle huboval jednoho syna, dobrého šedesátiníka: „Ty nemáš do statku co mluvit, jsi ještě kluk a ničemu nerozumíš!“

Karel Kvasnička s manželkou (pár zleva)

Zemědělství v té žírné zemi bylo pokročilé. (Typičtí Slované! Jejich úroveň se pravděpodobně vyvíjela pod vlivem vyspělé české kolonie na Volyni, kterou jsme také v roce 1931 navštívili.) A jaká krásná jablka tam měli, u nás neznámých odrůd. A lid zdravý, statný a krásný. Obleky krojové, čisté a svérázné. Ve srovnání s Poláky jevíli se Ukrajinci v každém směru lepším národem. V ohledu náboženském (pravoslavní) nebyli však tak bigotní jako katoličtí Poláci. Jejich mladé ženy byly pěkně urostlé, čisté, upravené a k mužům zdvořile zdrženlivé. V rakouském parlamentě byli haličskorusínští poslanci spolehlivějšími partnery než Poláci, s nimiž naši poslanci měli spolupráci velmi nejistou.

Když vzpomenu na nejtěžší chvíle na frontě, nikdy jsem sám sebe nepovažoval za hrdinu. Naše válka to nebyla a tedy proč? Ale panice jsem nikdy nepropadl a vždy jsem si zachoval jasnou hlavu.

Vybavuji se mi i konkrétní situace: V předpolí leželi ranění i mrtví vojáci. V noci vycházeli do předpolí někteří naši vojáci, aby mrtvému stáhli vysoké boty, protože byly z dobrého materiálu a měly do plní psoty velkou cenu.

Rád bych nyní zavzpomínal na své přátele: „Jaromíre Víte ze Rтынě v Podkrkonoší, pozdější inspektore lidových hospodářských škol, byl jsi inteligentní, veselý a hezký hoch, znamenitý zpěvák!

Petře Horčíčko ze Studence, kterýž jsi měl teplé, měkké zabarvení hlasu a dovedl jsi krásně recitovat básně! Hoši zlatí, jak jsem Vás měl rád!

Líčení z důstojnické školy

4. června

1916 jsem se nacházel v důstojnické škole v Ostřihomi v Maďarsku. Zde mne nejvíce přitahovala krásná basilika. Jednou jsem byl přítomen pontifikální mše, celebrowané kardinálem prima-

sem arcibiskupe Cšernochem, hlavou maďarské katolické církve. Konala se veliká církevní paráda a tlustý kardinál byl středem celého ceremoniálu. Seděl na křesle dosti daleko od oltáře a jeho jediné vy-

Dne 29.5.1918 bylo popraveno 7 českých vojnů nedaleko České Lípy

stoupení během mše bylo, že přečetl evangelium. Zástup kanovníků a proboštů se však kolem něho stále otáčel, prsten na ruce mu líbali, misál před očima mu drželi a ve všem mu přisluhovali.

Rád jsem vystoupil na vyvýšený ochoz chrámu a rozhlížel se kolem dokola. Viděl jsem široký, mohutný pás Dunaje, jižní Slovensko, Tatry, město Ostřihom, pahorky při Dunaji, které namnoze podržely původní slovanská jména jako: Strazsa –hegy, Bílá hora, Malá Stráža apod.

Ve vojenském lazaretu v Ostřihomi, kde dopisoval vzpomínky z vojny, stačil Kvasnička ještě zaznamenat, že ve městě byla též vojenská škola, která měla tři setniny – německou, českou a maďarskou. Neopomněl přitom podotknout, jak si vedli čeští důstojníci. Velitelem byl pokřtěný pražský Žid - major Popper a velitelem české setniny Čech - nadporučík Šimáně. Inspekci ve škole prováděl Čech - polní podmaršálek Letovský.

1. ledna 1917 - potřetí do pole!

První zastávka v polním výcvikovém táboru u Chelmu v bojových podmínkách. V Chelmu v klášteře bylo velitelství IV. německé armády s generálem von Liesingen. Byli zde vojáci od různých pluků a zbraní, všech možných rakouských národností, Židé v černých dlouhých kaftanech s plochými čepičkami i mladé Židovky a Polky v nových jarních šatech.

Těmito slovy končí velmi poutavé vyprávění válečných zážitků Karla Kvasničky.

Další díl přineseme v příštím čísle

O NOVÁ OBECNÍ TRIČKA JE VELKÝ ZÁJEM

Po dlouhé odmlce má městečko nová kvalitní trička. Ta poslední byla vyprodána v roce 2008. Nyní je k dispozici několik druhů, různých střihů i barev.

Prostřednictvím společnosti Mlázovické služby, s.r.o. byla zajištěna zakázková výroba obecních triček. Nyní se nejedná o jeden UNISEX typ, jako v minulosti, ale kupující má možnost vybrat si mezi dámskými a pánskými střihy, několika typy a mnoha slušivými barvami. K dispozici je více než 10 druhů triček a polokošil, v mnoha velikostech. Záměrem byla co největší různorodost, takže nový majitel trička se nemusí obávat, že celé Mlázovice budou chodit ve stejném modelu.

Další změnou je volba použitého materiálu. Jako základ pro výrobu byl použit kvalitní textil amerického výrobce FRUIT OF THE LOOM, což zajišťuje pěkný vzhled, příjemné nošení a dlouhou životnost. Na oblečení již nenaleznete obrovské nápisy či logo hýčící barvami. Zvolen byl decentní vzhled – jednobarevná perokresba obecního znaku a www

stránky na rukávu tak, aby bylo možné trička využít při mnoha příležitostech.

Důraz byl kladen také na cenu. I přes použité značkové výrobky je cena za kus již od 90 Kč, nejdražší za 230Kč. Textil je možné zakoupit na obecním úřadě, ještě před oficiálním zahájením prodeje je o něj velký zájem.

Touto nabídkou reagovalo městečko na dlouhodobou poptávku veřejnosti. Místní občané, chalupáři a další příznivci mají možnost získat jedinečný, početně velmi omezený produkt a propagovat místo jejich srdci blízké.

Nevíte co koupit svým milým pod stromeček? Přijďte si pro mlázovské tričko. Zaručeně potěší a ještě bude slušet.

Nohejbalisté vyhráli Šlikovskou ligu

První ročník nové okresní nohejbalové soutěže vyhráli s přehledem hráči z Mlázovic. Přemožitele nenašli ani při závěrečném turnaji sezóny. O tom, že mají Mlázovice kvalitní volejbalisty i fotbalisty ví skoro každý. Velmi rychle se k nim však přidali i nohejbalisté. Tento sport má v městečku velkou tradici, na kterou před lety navázala skupinka nadšenců. Pravidelně trénují na kurtu s umělým povrchem a od jara do podzimu si užívají krás nohejbalu.

Hráči proto velmi uvítali založení nové soutěže na okrese. Podle místa vzniku se jmenuje Šlikovská liga a u jejího zrodu stál Michal Rambousek, starosta Šlikovy Vsi. První ročník proběhl od května do září letošního roku a zúčastnilo se ho pět družstev.

Soutěž byla pojata jako dvoukolo-

vá, každý tým se utkal s každým, vždy jednou na vlastním hřišti. Hrál se na dva vítězné sety. A pro mlázovické se úvodní ročník stal hned vítězným. Prvenství bylo navíc suverénní, Mlázovice neokusily ani jednou v sezóně chuť porážky. Nastupovali za ně v různých obměnách především tyto hráči: Josef Roba, Pavel Hynčica, Petr Hynčica, Pavel Herbrých, Miroslav Roubal, Martin Kraus, Zdeněk Venclů a Ondřej Huťa.

Vyhlášení výsledků premiérového ročníku proběhlo na hřišti ve Šlikově Vsi, v sobotu 7. září 2013. Zároveň s tím uspořádali pořadatelé pro účastníky ligy závěrečný turnaj, který se podařilo týmu z Mlázovic vyhrát také a potvrdit, že mu putovní pohár z prvního ročníku Šlikovské nohejbalové ligy právem náleží.

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny 2013 v Mlázovicích

Volby se uskutečnily 25.10. - 26.10. 2013	3. KSČM	50 hlasů, 16,77%
Volební účast: 64,04 %	4. KDU-ČSL	21 hlasů, 7,04%
Odevzdaných platných hlasů: 298	5. TOP 09	21 hlasů, 7,04%
1. ANO 2011	6. Úsvit	18 hlasů, 6,04%
71 hlasů, 23,82%	7. ODS	16 hlasů, 5,36%
2. ČSSD	8. SZ	9 hlasů, 3,02%
63 hlasů, 21,14%		

Ostatní strany získaly méně než 3% hlasů.

MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.10/2013, vydáno 3.11.2013, nákladem 270 ks
Vydává: Městečko Mlázovice, Náměstí 4, 507 58 Mlázovice, obec@mlazovice.cz

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz

Střípky z našeho městečka

● V průběhu října 2013 provedlo městečko opravy výtluků v místních komunikacích. Vzhledem k finanční náročnosti a krátké životnosti takto opravených silnic, byly ošetřeny alespoň nejhorší úseky v rámci celé obce. Komplexnější opravy (položení nových koberců) jsou limitovány obrovskými finančními náklady, ale také plánovanými výkopy oprav kanalizací a pokládání elektrických kabelů.

● Na základě zkušeností při přívaleových deštích, vybuodovalo městečko odvodňovací systém areálu bývalé Cihelny, kde rostou nové rodinné domy. Na hranici zahrad a okolních polí byl vyhlouben ochranný val odvádějící dešťovou vodu a také tající sníh a tento příkop byl napojen do dešťové kanalizace. Občané bydlící v této lokalitě tak mohou klidněji spát i při vrtoších počasí.

● Dokončena byla také oprava přepadového žlabu koupaliště, který byl poškozen na jaře při přívaleových deštích. Vzhledem k silné zátěži během letních měsíců byly zemní práce odloženy až na podzim. Kromě opravené kanalizace pod povrchem, byl instalován nový přepadový žlab, který odvede zvýšené množství vody odtékající z koupaliště, aniž by poškozovala okolní terén.

● Pracovníci městečka provedli v uplynulých týdnech řadu podzimních prací na veřejných prostranstvích směřujících k jejich zazimování. Provedena byla kompletní poslední seč trávy, podzimní stříh travlek a keřů, odstranění listí či poslední seč příkopů v okolí městečka.

● Státní pozemkový fond ČR, který v katastrálním území Mlázovice provádí Komplexní pozemkové úpravy, dokončil rebonitaci BPEJ. V praxi to znamená, že byla v terénu provedena revize půdních jednotek, které u jednotlivých pozemkových parcel stanovují jejich kvalitu. Nové BPEJ se již nyní objevují na listech vlastnictví v Katastru nemovitostí.

ZÁSAH MLÁZOVICKÝCH HASIČŮ

10. říjen 2013 - Hasiči vyjždí k nahlášenému požáru do obce Šárovce Lhota. Při odbočení na Libín zde hoří roští a silný vítr odnáší jiskry do přilehlého lesa. Požár se rozhořel z hromady větví, která byla nedokonalé uhašena pracovníky Povodí Labe při čištění břehů Javoriky. Jednotka provedla rozhrnutí materiálu, prolití vodou a dohašení okolí.

